

POVESTEA WILKINSON DUPĂ BĂRBATUL GILLETTE

Ceea ce scrie Wikipedia despre originile mărcii Wilkinson Sword a fost multă vreme acceptat ca versiunea oficială și aprobată. Și totuși, dacă o citim cu atenție, pare o poveste comodă, ritualizată și învelită într-un aplomb englezesc desăvârșit. De aceea aleg să o pun la îndoială.

Englezii au fost dintotdeauna un popor conservator. Au dovedit-o cu foarte puține cuvinte, dar cu multe fapte. Nu și-au abandonat niciodată Coroana, tradițiile, steagul sau patriotismul.

Sunt singurul popor care a colonizat cu adevărat lumea. Dovada stă în faptul că 1,4 miliarde de oameni se nasc în limba engleză, iar peste 4 miliarde o vorbesc fluent.

Într-un fel, acum suntem cu toții englezi: engleza a devenit limba comună a lumii.

La începutul secolului al XIX-lea, un gardian regal în serviciul Maiestății Sale Regina, cunoscut pur și simplu drept Wilki, se pregătea acasă înainte de a pleca la datorie. Ca întotdeauna, curățenia și înfățișarea erau pe primul loc.

A întins mâna după cuțitul cu care se bărbierea de obicei, doar ca să descopere că dispăruse. Fiica lui îl luase cu împrumut înainte să plece în vizită la o mătușă. Îi trebuia pentru îngrijirea personală înaintea unei întâlniri romantice cu un gentleman american. Asemenea lucruri erau considerate treburi de femei, iar de la bărbați nu se aștepta să pună întrebări.

Timpul era pe sfârșite.

Wilki s-a întors spre soția lui și a întrebat-o ce să facă.

Fără să clipească, ea i-a răspuns:

„Wilki, ia sabia și bărbierește-te.”

Henry Wilkinson era un spirit enciclopedic cu un talent extraordinar, înzestrat mai ales în inginerie şi în ştiinţele naturii. Întreţinea şi relaţii de afaceri cu Familia Regală Britanică.

Din clipa aceea s-a născut ritualul sabiei.

Mai târziu a devenit o tradiţie şi pentru fiu.

Din Wilki numele a evoluat în Wilkinson, iar Wilkinson & Son a devenit meseria familiei, transformând un ritual casnic într-o afacere şi punând temeliile numelui pe care îl cunoaştem azi.

Între secolele al XIX-lea şi al XX-lea, compania s-a extins în produsele de bărbierit şi a livrat primele lame de ras armatei — două milioane în timpul Primului Război Mondial.

Clienţii englezi nu intrau în magazine cerând lame de ras.

Spuneau pur şi simplu:

„Dă-mi cele două săbii.”

Între timp, producţia s-a extins la foarfece, foarfeci mari şi multe alte instrumente de tăiat.

CELE DOUĂ SĂBII ALE MAIESTĂŢII SALE
Ferdinando